

Франца, лесно би да са искаже всичко, но не и нашитѣ чувства къмъ заслугитѣ ви и нашитѣ задължения предъ васъ, за туй сж недостатъчни не само изображения, но и думи ».

Завръщаньето на генерала Лафайета въ Америка, презъ Априлия 1780 година и пристиганьето презъ Юния на походния корпусъ подъ началството на Рошамбо въ Родъ-Исландъ що Хенрихъ Клинтонъ бѣше очистилъ миналата година, не свършихъ нищо рѣшително въ този походъ. Британската флота, която бѣше по-силна отъ френската, принуди за нѣколко врѣме Рошамбо да не може да работи нищо въ Нью-Портъ. Запренитѣ въ Нью-Йоркъ отъ Вашингтона Англичани никакъ не сполучвахъ въ срѣдата на Щатитѣ, но на югъ тѣ продължаваха своето побѣдоносно шествие напредъ. Корнваллисъ отъ какъ разби въ Камбденъ генерала Гатеса, укрѣпи са въ двѣтъ Каролини. Той намисли да иде въ Виргиния дѣто Арнолдъ, вече изгубилъ своята слава и неприятелъ на отечеството си, опустошаваше наедно съ англичанитѣ, на чело на тѣхната флотичка, която отиваше напредъ по Чезапекъ и Питомака. Корнваллисъ преминъ въ тѣзи странъ едвамъ на другата година, той завзе въ нея два града, Йоркъ-Туонъ и Глочестеръ, и са укрѣпи въ тѣхъ съ намѣрение да распространява все повече и повече завоеваньето на Англичанитѣ и на сѣверъ и на югъ. Но генералъ Вашингтонъ, като настани Лафайета противъ Арнолда и Грина противъ Корнваллисъ скоро направи по голѣма работа която довърши похода на 1781 г. съ паметна побѣда и тури край на войната.